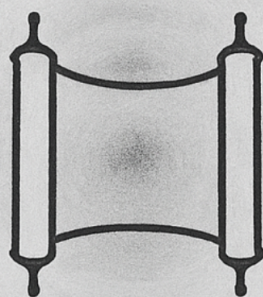

בס"ד

**Rabbi Menachem Mendel
of Horodak
Parshas Chaya Sarah**

Dedicated To:

טנייה מלכה בת דינה דבורה
דפואה שלמה

To find more Maamarim and to dedicate one visit:

ChassidusNow.com

Menachem Mendel of Horodak

Pri Ha'Eretz

Parshas Chaya Sarah

Introduction

Menachem Mendel of Horodok (1730–1788), one of the foremost disciples of the Maggid of Mezeritch and later a Chassidic leader who settled in Tiberias, emphasized constant inner renewal, the struggle against the inclination, and complete attachment to Hashem. In this maamar he explains the blessing given to Avraham, the spiritual process of battling the yetzer, the concept of nullifying the middos, and the deep connection formed through emunah and yirah.

And Hashem blessed Avraham in everything. In the Midrash it says: it was because of the tithes, as it is stated: "And he gave him a tithe of everything" (בראשית י"ד:כ').

And the matter is according to the words of the Zohar on "And Avraham was old, coming in days" (בראשית כ"ד:א'); see there. And to explain the idea with pleasant expression: as our Sages said about Barzilai the Gileadite, who was eighty years old, and he said: "Can I discern between good and bad? Shall your servant taste what I eat?" (שמואל ב' י"ט:ל"ו). And our Sages said he was steeped in immoral desire, and old age leapt upon him.

And behold, truly concerning all worldly desires it is said: "So is the way of an adulterous man: he eats and wipes his mouth" (משלי ל':כ'), meaning that one who is addicted is never satisfied.

And so our Sages said: regarding all desires, a person does not die with half his desire fulfilled. Therefore they age a person's mind, for his mind is never settled and he always desires. And Scripture says: "The desire of the slothful kills him" (משלי כ"א:כ"ה), and also the verse: "Hope prolonged makes the heart sick" (משלי י"ג:י"ב).

And behold, in this manner one may find in the service of Hashem that the word of Hashem is precious to attain, and it is impossible to be satisfied from it. For whoever is greater than his fellow perceives the depth of the exalted hiddenness beyond him, and all his attainments are considered as nothing and naught to him. As the verse says: "And wisdom shall be found from nothingness" (איוב כ"ח:י"ב). For He, may He be blessed, is infinite, and likewise all His revelations are infinite.

וְהָיָה בְּרַךְ אֶת אַבְרָהָם בְּכֹל. בְּמִדְרַשׁ בְּשִׁבְלִי
הַמַּעֲשִׂוֹת, שֶׁנֶּאֱמָר וַיִּתֵּן לוֹ מַעֲשֵׂר מִכָּל.

וְהַעֲנֵן הוּא לְפִי דְבָרֵי הַזֶּהֶר עַל וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא
בְּיָמִים (בראשית כ"ד:א') עֵינֵי שָׁם, וְלִהְיוֹת הַעֲנֵן
עַל דֶּרֶךְ צָחוּת, כְּאֶמֶר ז"ל עַל בְּרוּזֵי הַגְּלָעָדִי
שֶׁהֵיָה בֶן שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְאָמַר הֵאֱדָעָה בֵּין טוֹב לְרַע
אִם יִטְעֵם אֲשֶׁר אֵכֵל (שמואל ב' י"ט:ל"ו). וְאָמְרוּ
רַז"ל שֶׁטּוֹף בְּזָמָה הֵיָה וְקִפְצָה עָלָיו זָקֵנָה

וְהִנֵּה בְּאֵמֶת שֶׁעַל כָּל תַּאוֹת הָעוֹלָם נֶאֱמָר בֶּן דֶּרֶךְ
(אִישׁ מְנַאֵף, מְשִׁבִּיעוֹ רָעַב (משלי ל':כ')

וְכֵן אָמְרוּ רַז"ל עַל כָּל הַתַּאוֹת אֵין אָדָם מֵת וְחָצִי
תַּאוֹתוֹ בָּיָדוֹ, וְלָכֵן הֵם מְזַקְּנִין דַּעְתוֹ שֶׁל אָדָם,
מִהְיוֹת אֵין דַּעְתוֹ נֹחָה תָּמִיד וּמִתַּאֲוָה, וְהַכְּתוּב אוֹמֵר
תַּאוֹת עֲצַל תְּמִיתָנוּ (משלי כ"א:כ"ה), וְכֵן פֶּסוּק
(תוֹחֶלֶת מְמַשְׁכָּה מִחֶלֶת לֵב (משלי י"ג:י"ב)

וְהִנֵּה עַל דֶּרֶךְ זֶה אֶפְשָׁר לְמַצּוֹא בְּעִבּוּדַת ה', לְהִיּוֹת
דְּבַר ה' יָקָר לְמַצּוֹא, וְאִי אֶפְשָׁר לְהִסְתַּפֵּק מִמֶּנּוּ,
שֶׁכָּל הַגָּדוֹל מִחֲבָרוֹ מְשִׁיג עִמָּךְ רוּם הַנֶּעֱלָם מֵאֲתוֹ,
וְכָל הַשְׁגָּתוֹ מֵאֵין וְאֶפֶס נִחְשָׁב לוֹ, כְּמֵאֶמֶר וְהִתְקַמָּה
מֵאֵין תִּמְצָא (איוב כ"ח:י"ב), כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ
אֵין-סוֹף וְכֵן כָּל הַשְׁגָּתוֹ אֵין-סוֹף

Menachem Mendel of Horodak

Pri Ha'Eretz

Parshas Chaya Sarah

But the essence of the service is the bonding to Him, may He be blessed, in every trait and every situation that overpowers a person. For a person's inclination overpowers him every day. And even if yesterday it overpowered him and cast him down, and the spirit of Hashem rested upon him to connect to Him in that trait, nevertheless the inclination attacks him tomorrow in another way, even more difficult.

And even if he defeats it every day “in the shadow of the Almighty” (תהלים צ"א:א) and “in the secret place of the Most High,” nevertheless the inclination strengthens itself to cast him into its net forever. Unless the person strengthens himself so greatly that he goes free, not to use that trait for himself at all, and does not benefit from it except by using it for the service of his Creator, may He be blessed.

As David HaMelech, peace be upon him, said: “And my heart is hollow within me” (תהלים ק"ט:כ"ב). Then the inclination rests from him, for with what can it ensnare him, if he has no enjoyment whatsoever to use that trait for himself, and on the contrary, he suffers from it? As our Sages said: the good of the wicked is evil for the righteous.

And this manner is called redemption and the building of the Beis HaMikdash in his days, for “days” are called “middos.” And now he is redeemed in this trait from the struggle with the inclination.

And as long as there is no redemption, the inclination wrestles with him, with no difference between once, twice, or a hundred times. And if, Heaven forbid, his sins ensnare him even on the tenth of one hundred and one, the earlier days fall.

Meaning: all the strength with which he overcame the inclination until then—by hidden intellect and holy inspiration—he places into the kelipah in that moment, and no standing remains from the earlier strength.

אכל עקר העבודה הוא ההתקשרות אליו ויתברך
בכל מדה ומדה ובכל אופן המתגבר על האדם,
שגרי יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום, ואם
אתמול הפילו והתגבר עליו ורוח ה' נחה עליו
להתקשר בו ויתברך באותה מדה, אף-על-פי-כן
מתנגש עליו הוצר למחר באופן אחר ויותר קשה.

ואפלו אם ינצחנהו בכל יום בצל שדי (תהלים
צ"א:א) ובסתר עליון, אף-על-פי-כן מתחזק עליו
היצר להפילו בראשית לעולם, אלא אם-כן שהתחזק
האדם כל-כך עד שיצא לחרות מהשתמש באותה
מדה לעצמו כלל, ולא ינהג בה כפי-אם בהשתמשו
בעבודת בוראו ויתברך.

כמאמר דוד המלך ע"ה ולפי חלל בקרבי (תהלים
ק"ט:כ"ב), אז ינוח היצר מאתו, כי במה ילכדנו אם
אין לו שום הנאה של כלל להשתמש בו לעצמו,
והדרךבא מצטער, כמאמר רז"ל טובתם של רשעים
רעה היא אצל צדיקים.

ואפן זה נקרא בשם גאולה ובנין בית המקדש ביקויו,
כי הימים נקראים מדות פדוע, ועתה נגאל במדה זו
מקשי עבודת היצר.

וכל עוד שאין הגאולה, תהיה לו היצר מתחבט עליו,
ואין שום חלוק בין פעם לשנים למאה פעמים, ואם
חס ושלום עונותיו ילכדנו אפלו בעשירי באחד
ומאה, ממילא הימים הראשונים יפלו.

פרוש כל מה שנתגבר על היצר עד אותו פעם בשכל
הנעלם ורוח הקדוש, הכל הכניס בקליפה באותו
פעם, ותקומה לא היתה לו באותו השכל ותגברת
הראשון.

Menachem Mendel of Horodak

Pri Ha'Eretz

Parshas Chaya Sarah

For now, after knowing great counsel and wisdom, and having ruled over his inclination, he now brings even these sparks of holiness into the kelipah; and how can he rise again by the same counsel?

שבתחלה עמד כנגד היצר באותו התגברות ועצת ה', ועכשו אחרי ידיעתו גדולת העצה ותשיה, המשייל על עצמו היצר הרע והקנים ניצוצי קדושה אלו גם כן בקליפה.

As our Sages said: any generation in which the Beis HaMikdash is not built is as if it were destroyed, meaning: if it is not built through overcoming the inclination, then when the inclination defeats him it is destroyed—bringing holy sparks into the kelipah.

ואיככה יוכל לעלות משחת החיות הנזכר לעיל באותו עצה עצמה, באמרם ז"ל כל דור שלא נבנה בית המקדש בנמיו, כאלו נחרב בנמיו... וממילא נחרב, שהרי מכנים ניצוצי הקדושה בקליפה.

And since the inclination now overpowers him, he must seek and strengthen himself in another way, with new counsel and might for battle, for the inclination no longer quiets through the former counsel.

וכיון שמתגבר עליו לעת כזאת, ממילא צריך לחפש ולהתחזק באופן אחר ובעצה וגבורה למלחמה, שהרי לא נשקט היצר בעצת ה' בתמול שלשום.

But the essential matter is faith in that which no eye sees and no ear hears and no intellect grasps, for Hashem alone is exalted; and afterward comes strengthening of awe, which follows faith, for they are one simple unity.

אבל כלל דמלתא היא האמונה במה שאין עין רואה ואין האזן שומעת ואין שכל משיג, ונשגב ה' לבדו, ואחר כך התחזקות היראה... ששניהם דבר אחד ואחדות פשוט.

And this is what brings connection to Him in every trait, for these matters stand at the height of the world and break all desires and all kelipos.

וזהו המביא התקשרות בו יתברך בכל מדה ומדה, כי דברים אלו הם העומדים ברומו של עולם ומשברים כל התאוות וכל הקליפות.

And when he strengthens these within himself, all workers of iniquity scatter like wax melting before fire, and he rules his spirit and is not captured.

ובהתגברות אלו על עצמו, יתפרדו כל פעלי און כהמס דונג מפני אש, ויהי מושל ברוחו מלכד.

And this is the meaning of “And Avraham was old, coming in days,” meaning: in the *middos* he entered old age. And the meaning of old age is the nullification of childhood and youth, which are emptiness, like in the physical world—through using his senses all his life, in his old age they weaken, and the more one uses them, the more old age leaps upon him.

וזהו ואברהם זקן בא בימים, פירוש במדות בא אל הזקנה. ופירוש הזקנה הוא בטיל הילדות והשחרות ההכל בדרך העולם הגשמי, מרוב השתמשו בחושי כל ימיו בזקנתו מתבטלים, וכל המשתמש יותר קופצת עליו זקנה יותר.

So is the path of Hashem: after one strengthens himself in his *middos* to use them for His service and not for any personal pleasure at all, he goes out from the *middos* and they nullify, binding himself to Him always without interruption.

כן דרך ה'. אחרי התגברותו במדותיו להשתמש לעבודתו יתברך ולא לשום הנאת עצמו כלל, יוצא מן המדות ומתבטלים להתקשר בו יתברך תמיד בלי שום הפסק רגע.

Menachem Mendel of Horodak

Pri Ha'Eretz

Parshas Chaya Sarah

And this is “And Hashem blessed Avraham in everything,” for connection is called “everything,” for it joins two into one, as in the saying “For everything is in the heavens and the earth.”

וזהו זה' בירך את אברהם בכל, כי ההתקשרות
נקראת כל, שהוא כולל שנים לאחד, וכמאמר כי
הכל בשמים ובארץ.

And the Midrash said: “Because of the tithes,” as it says, “And he gave him a tithe of everything” (Genesis 14:20). For it is known that fear is called the tithe, for it is the final hei, and it is the tithe of all—meaning a tithe from the connection. And from fear and faith he merited the connection.

ואמר המדרש בשביל המעשרות שנאמר וימן לו
מעשר מכל (בראשית י"ד:כ). כי ידוע הוא שהיראה
נקראת מעשר, שהיא ה"א אחרונה והוא מעשר מכל,
פירוש מעשר מן ההתקשרות כידוע, ומן היראה
והאמונה וזה אל ההתקשרות כנזכר לעיל.

[NOTE Summary:

The maamar opens with “And Hashem blessed Avraham in everything,” which the Midrash attributes to the merit of tithes. The teaching explains that Avraham’s blessing of “everything” (“kol”) refers to deveikus that unifies opposites into oneness. This comes through refining the middos so completely that they no longer serve personal pleasure but only the service of Hashem.

The maamar describes the daily battle with the yetzer. Even after many victories, if one stumbles even once, the spiritual gains of earlier days can fall into the kelipah—just as any generation in which the Beis HaMikdash is not built is considered as if it were destroyed. Therefore, one must constantly seek new strategies and renewed strength, because old methods may no longer quiet the yetzer.

True ascent begins with emunah in what cannot be seen or grasped, followed automatically by yirah, which is a “tenth,” the “maaser” drawn from the whole. From this union of emunah and yirah one merits the connection called “kol,” the blessing Avraham received. This connection breaks all kelipos, scattering them like wax melting before fire.

Practical Takeaway

A person cannot rely on yesterday’s spiritual victories. The yetzer changes its tactics daily, and the same spiritual tools do not always work twice. Renewal comes from fresh emunah and yirah, from rejecting personal pleasure within one’s middos, and from using them solely for Hashem. When one does so, deveikus becomes constant, and all obstacles dissolve before the fire of holiness.

Chassidic Story

After settling in Tiberias, Menachem Mendel of Horodok faced poverty, harsh conditions, and great challenges. One Shabbos, a fierce windstorm threatened to destroy the small homes the Chassidim had built. Many panicked, but the Rebbe walked outside wrapped in his tallis and began singing Shabbos zemiros with fiery joy. His holy voice rose above the storm, and the winds suddenly weakened as if retreating from his presence.

Menachem Mendel of Horodak
Pri Ha'Eretz
Parshas Chaya Sarah

After Shabbos he explained, “When a wind of confusion rises, it means the yetzer has found a new way to attack. Yesterday’s counsel will not silence it. One must find new connection—a deeper emunah—and then the wind cannot stand before it.”

This story reflects the essence of the maamar: the yetzer’s attacks shift constantly, but renewed emunah and yirah disperse all kelipos like melting wax and restore full spiritual mastery.

END NOTE]